

OBRÁZ VERONIKA KREJČÍ

BOD OBRATU – PROJEVENÍ DHARMY

Aktuální téma v kolektivním vědomí :

„V každém okamžiku života existuje možnost vstoupit do naprostého štěstí a harmonie, když dovolíte, aby se projevila dharma – věčný princip života, který člověka vytváří. Stane se tak vždy, když je překonána iluze hmoty. Zkuste to, nezabere to moc času (–: Ve skutečnosti je to vlastně měřítko lidství. Budete moci naplnit životní plán, který jste si připravili a to vás automaticky přivede zpátky domů. To je dharma.“

... Živoucí obrázky filmu ilustrují mnoho pravd o stvoření. Vesmírný režisér si sám napsal své scénáře a pro podívanou staletí shromáždil obrovský kompars. Z temné kabiny věčnosti promítá svůj tvůrčí paprsek ve filmech jednoho věku za druhým a obrázky dopadají na plátno prostoru. Právě tak, jako se filmové obrázky jeví jako skutečné, ale jsou jenom kombinací světla a stínu, je i vesmírná směs klamná a zdánlivá. Planetární sféry se svými nesčetnými formami života nejsou ničím víc než pro pět smyslů dočasně pravdivými postavami kosmického filmu, který nekonečný tvůrčí paprsek promítá na plátno lidského vědomí.

Diváci v biografu mohou vzhlédnout a přesvědčit se, že všechny obrázky na plátně se objevují díky jedinému bezobrazovému paprsku světla. Barvitě vesmírné drama pochází podobně z jediného bílého světla Kosmického zdroje. S nepředstavitelnou důmyslností inscenuje Bůh zábavu pro své lidské děti a dělá z nich ve svém planetárním divadle současně herce i diváky.

Jednoho dne jsem si zašel do biografu, abych se podíval na zpravodajství z evropských bojišť. Na Západě probíhala ještě stále světová válka; zpravodajství zaznamenalo masakr tak realisticky, že jsem odcházel z kina s těžkým srdcem.

„Pane,“ modlil jsem se, „proč dovoluješ tolik utrpení?“

K mému velkému překvapení přišla okamžitě odpověď v podobě vize skutečných evropských bojišť. Hrůzy bitev s mnoha padlými a raněnými daleko překonávaly svou zuřivostí jakékoli zobrazení ve zpravodajství.

„Dívej se pozorně!“ promluvil k mému vnitřnímu vědomí jemný hlas. „Uvidíš, že tyto výjevy, které se nyní odehrávají ve Francii, jsou jenom hrou šerosvitu. Je to kosmický film, stejně reálný i nereálný jako zpravodajství v biografu, které jsi právě viděl – hra ve hře.“

Moje srdce to ještě stále neutěšilo. Božský hlas pokračoval: „Stvoření je jak světlo, tak stín, jinak by nemohl existovat žádný obraz. Dobro a zlo se musí věčně střídat v nadvládě. Kdyby byla na tomto světě neustálá radost, hledal by člověk něco jiného?“

Bez utrpení by mu sotva stálo za to vzpomenout si, že opustil svůj věčný domov. Bolest je pobídkou ke vzpomínání. Cestou úniku je moudrost. Tragédie smrti je neskutečná; kdo se nad ní zachvívají, jsou jako hloupý herec, který umírá na scéně hrůzou, když na něho vystřelí slepým nábojem. Moji synové jsou děti světla; nebudou navždy spát v klamu.“

Ačkoli jsem četl popisy *máje* v písmech, nedaly mi tak hluboký vhled, jaký přišel s osobními vizemi a s doprovodnými slovy útěchy. Hodnoty člověka se hluboce změny, když je konečně přesvědčen, že stvoření je jenom obrovský film a že jeho vlastní skutečnost není v něm, nýbrž mimo něho.

Když jsem dopsal tuto kapitolu, usedl jsem v lotosové pozici na lůžko. Můj pokoj byl slabě osvětlen dvěma zastíněnými žárovkami. Zvedl jsem zrak a povšiml jsem si, že strop je poset drobnými, hořčičně zbarvenými světýlky, která se třpytí a chvějí s jasným podobným radiu. Miliardy uzounkých paprsků se jako déšť shlukly do průzračného proudu a tiše se řinuly na mne.

Moje tělo najednou ztratilo hmotnost a proměnilo se v astrální tkáň. Měl jsem pocit letu, když se mé tělo bez váhy, sotva se dotýkajíc lůžka, posouvalo střídavě doleva a doprava. Rozhlédl jsem se po pokoji; nábytek a stěny byly jako předtím, ale drobná masa světla se tak zmnohonásobila, že bylo sotva vidět strop. Užasl jsem.

„To je mechanismus vesmírného filmu,“ promluvil hlas jakoby z nitra světla. „Vrhá své paprsky na bílé plátno tvých prostěradel a vytváří obraz tvého těla. Vidíš? Tvoje podoba není nic víc než světlo!“

Hleděl jsem na své paže a pohyboval jimi sem a tam, a přece jsem necítil jejich váhu. Zachvátila mě extatická radost. Tento kosmický svazek světla, vzkvétající jako mé tělo, zdál se být božskou replikou světelných paprsků linoucích se z projekční kabiny v biografu a objevujících se na plátně jako obrázky.

Dlouho jsem prožíval tento film svého těla ve spoře osvětleném biografu své vlastní ložnice. Ačkoli jsem měl už mnoho vizí, žádná nebyla dosud tak jedinečná. Když moje iluze, že mám pevné tělo, naprosto zmizela a když se prohloubilo mé poznání, že podstatou všech předmětů je světlo, ...

z knihy „Životopis jogína“ Paramhansa Jóganandy

Praktické informace:

- Začátek: v pátek 27.3. v 18:30 večerí
- Přihlášení: na email onenesscentrum@seznam.cz , (tel. 774 90 30 56)
- Cena pobytu: 1.850,- Kč vč. noclehu a vegeteriánské plné penze.
- S sebou: domácí přezutí, věci osobní hygieny.
- Ostatní: pobyty v centru jsou zcela bez alkoholu kvůli využití síly místa pro uvědomění.
- Termíny dalších víkendů najdete na stránkách centra.

Děkujeme a těšíme se na setkání. Eva a Daniel Krejčí, Rusava. Více informací na stránkách www.onenesscentrum.cz